

Ο Πληθωρισμός διπλασιάστηκε μα η κυβέρνηση το παίζει ότι «δίνει μάχη», ενώ κάποιοι θησαυρίζουν

Ο πληθωρισμός εκτοξεύθηκε στο 5,2% τον Μάιο του 2026, σύμφωνα με την ΕΛΣΤΑΤ, φτάνοντας σε διπλάσιο επίπεδο από τον αντίστοιχο περσινό μήνα. Η τιμή του μοσχαριού αυξήθηκε κατά 17,1%, του αρνιού και του κατσικιού κατά 16,2%, τα ενοίκια κατά 7,7% και η βενζίνη κατά 21,5%. Ρωτήσαμε, λοιπόν, τον κυβερνητικό εκπρόσωπο εάν η κυβέρνηση είναι ικανοποιημένη από τις επιδόσεις της απέναντι στην ακρίβεια, εάν σκοπεύει να αλλάξει πολιτική και εάν εξετάζει την επιβολή πλαφόν. Μακάρι η κυβέρνηση να ήταν εξίσου αποτελεσματική απέναντι στην ακρίβεια όσο είναι ο Πάυλος Μαρινάκης και οι επικοινωνιολόγοι του στη διαχείριση τέτοιων ερωτήσεων. Μέσα σε λίγα λεπτά, ο κυβερνητικός εκπρόσωπος επιστράτευσε σχεδόν ένα εγχειρίδιο πολιτικής επικοινωνίας.

https://youtu.be/dVOnP_Rp3cM

1. Μετατόπισε τη συζήτηση από τις τιμές στα εισοδήματα

Η ερώτηση αφορούσε την εκτίναξη των τιμών και το ενδεχόμενο επιβολής πλαφόν. Ο κυβερνητικός εκπρόσωπος απάντησε κυρίως ότι στόχος είναι:

«να αυξάνουμε τα εισοδήματα των πολιτών μέσω φοροελαφρύνσεων».

Με αυτόν τον τρόπο άλλαξε το πεδίο της συζήτησης. Αντί να εξηγήσει πώς θα συγκρατηθούν οι τιμές, υποστήριξε ότι οι πολίτες πρέπει να ενισχυθούν, ώστε να μπορούν να τις πληρώνουν.

2. Αντικατέστησε την αξιολόγηση με την περιγραφή της προσπάθειας

Ρωτήθηκε ευθέως εάν η κυβέρνηση είναι ικανοποιημένη από τις επιδόσεις της. Δεν απάντησε ούτε «ναι» ούτε «όχι».

Αντιθέτως, χρησιμοποίησε διατυπώσεις όπως:

«Αυτό που προσπαθούμε να κάνουμε...»

και

«Έχουμε κάνει αρκετά, πρέπει να κάνουμε πολλά παραπάνω».

Η λέξη «προσπαθούμε» μεταφέρει το κριτήριο από το αποτέλεσμα στην πρόθεση. Παράλληλα, η φόρμουλα «κάναμε αρκετά, αλλά χρειάζονται περισσότερα» επιτρέπει στην κυβέρνηση να υπερασπίζεται τον απολογισμό της και ταυτόχρονα να αναγνωρίζει ότι η κατάσταση παραμένει προβληματική, χωρίς να παραδέχεται αποτυχία.

3. Αναγνώρισε το πρόβλημα, αλλά υποβάθμισε την έντασή του

Ο κυβερνητικός εκπρόσωπος δεν αμφισβήτησε τα στοιχεία. Παραδέχθηκε ότι:

«οι πιέσεις από την άνοδο των τιμών παραμένουν».

Μια πλήρης άρνηση θα ακουγόταν αποκομμένη από την κοινωνική πραγματικότητα. Ωστόσο, ο πληθωρισμός του 5,2% και οι αυξήσεις που ξεπερνούν ακόμη και το 20% μετατρέπονται, στον κυβερνητικό λόγο, σε απλές «πιέσεις».

Αναγνωρίζεται, επομένως, το βίωμα των πολιτών, αλλά υποβαθμίζεται λεκτικά η ένταση του φαινομένου.

4. Περίορισε την κοινωνική έκταση του προβλήματος

Ο κυβερνητικός εκπρόσωπος υποστήριξε ότι οι πιέσεις είναι μεγαλύτερες:

«για κάποιους συμπολίτες μας, ειδικά για όσους μένουν σε ενοίκιο».

Η αναφορά στους ενοικιαστές είναι απολύτως βάσιμη. Η διατύπωση «για κάποιους», όμως, περιορίζει ένα γενικευμένο πρόβλημα σε ορισμένες ιδιαίτερα ευάλωτες ομάδες.

Έτσι αποφεύγεται η παραδοχή ότι η ακρίβεια διαβρώνει συνολικά τα πραγματικά εισοδήματα των εργαζομένων.

5. Προανήγγειλε μια αόριστη μελλοντική πρωτοβουλία

Ο Παύλος Μαρινάκης ανέφερε ότι:

«θα ανακοινωθεί μια τέτοια πρωτοβουλία από το Υπουργείο Ανάπτυξης»

και ότι:

«θα τα δείτε αυτά τις επόμενες ημέρες».

Η τακτική αυτή δημιουργεί την εντύπωση άμεσης κινητικότητας, χωρίς δέσμευση για συγκεκριμένο μέτρο, χρονοδιάγραμμα ή αποτέλεσμα. Η κυβέρνηση εμφανίζεται να δρα, αλλά η πρωτοβουλία δεν μπορεί ακόμη να αξιολογηθεί, επειδή δεν έχει παρουσιαστεί.

Παράλληλα, γίνεται λόγος για «παρακολούθηση της αγοράς και των τιμών». Η παρακολούθηση, όμως, δεν ταυτίζεται ούτε με την παρέμβαση ούτε με τη μείωση των τιμών.

6. Παρουσίασε την ακρίβεια ως μια σχεδόν φυσική και ατελείωτη μάχη

«Είναι μια καθημερινή μάχη, η μάχη ενάντια στην ακρίβεια», δήλωσε.

Η μεταφορά της «μάχης» παρουσιάζει την κυβέρνηση στην ίδια πλευρά με τους πολίτες, απέναντι σε έναν εξωτερικό και απρόσωπο εχθρό.

Ταυτόχρονα, δικαιολογεί την απουσία αποτελέσματος: οι μάχες μπορεί να είναι δύσκολες, μακροχρόνιες και να μην κερδίζονται άμεσα.

Από την απάντηση απουσιάζει το κρίσιμο ερώτημα: ποιος προκαλεί την ακρίβεια, ποιος κερδίζει από αυτήν και ποιες κυβερνητικές επιλογές απέτυχαν να την περιορίσουν.

7. Επικαλέστηκε τη δημοσιονομική αναγκαιότητα

Η φράση:

«δεν μπορούν να φυτρώσουν λεφτά από πουθενά»

είναι μια λαϊκότροπη διατύπωση που παρουσιάζει τα όρια της κυβερνητικής παρέμβασης ως αυτονόητα.

Έτσι, οποιαδήποτε απαίτηση για ισχυρότερη στήριξη κινδυνεύει να εμφανιστεί ως μη ρεαλιστική ή δημοσιονομικά ανεύθυνη.

Η ερώτηση, όμως, δεν αφορούσε μόνο κρατικές ενισχύσεις. Αφορούσε επίσης το πλαφόν και τα επιχειρηματικά κέρδη, δηλαδή τη δυνατότητα ρυθμιστικής παρέμβασης. Η απάντηση ότι «δεν φυτρώνουν λεφτά» μεταφέρει ξανά τη συζήτηση σε διαφορετικό πεδίο.

8. Επανέφερε το βασικό κυβερνητικό αφήγημα των φοροελαφρύνσεων

Ακόμη και σε μια ερώτηση για τον πληθωρισμό και το πλαφόν, ο κυβερνητικός εκπρόσωπος κατέληξε στο μήνυμα:

«μειώνοντας φόρους, να αυξάνουμε τα φορολογικά έσοδα και να επιστρέφουμε πίσω στην κοινωνία».

Πρόκειται για προσπάθεια ένταξης της ακρίβειας στο γενικό κυβερνητικό αφήγημα, σύμφωνα με το οποίο η ανάπτυξη, η φορολογική συμμόρφωση και οι μειώσεις φόρων αυξάνουν τον διαθέσιμο δημοσιονομικό χώρο.

Δεν παρουσιάζεται, επομένως, ένα ειδικό σχέδιο κατά της αισχροκέρδειας. Η συνολική οικονομική πολιτική της κυβέρνησης παρουσιάζεται ως λύση για κάθε πρόβλημα.

Η follow-up ερώτηση και η αποφυγή του θέματος των κερδών

Μετά από αυτή την επικοινωνιακά συμπυκνωμένη απάντηση, θέσαμε το εξής ερώτημα:

«Καλή η αύξηση των εισοδημάτων, αλλά εδώ ο πληθωρισμός καλπάζει και θα τρώει τις αυξήσεις σαν Pac-Man. Πλαφόν να περιμένουμε, με δεδομένο ότι υπάρχουν τόσο μεγάλα κέρδη σε τόσο μεγάλους επιχειρηματικούς όμιλους από αυτόν τον πληθωρισμό;»

Η follow-up ερώτηση εισήγαγε δύο δύσκολα στοιχεία:

Ο πληθωρισμός εξανεμίζει τις αυξήσεις των εισοδημάτων.

Μεγάλοι επιχειρηματικοί όμιλοι καταγράφουν υψηλά κέρδη.

Ο Παύλος Μαρινάκης δεν απάντησε καθόλου στο δεύτερο. Δεν σχολίασε εάν υπάρχουν υπερκέρδη, ποιοι όμιλοι κερδίζουν, εάν η κυβέρνηση εξετάζει τη φορολόγησή τους ή εάν υπάρχουν φαινόμενα κερδοσκοπίας.

Αντιθέτως, περιορίστηκε στο ήδη υπάρχον μέτρο:

«Εκεί που μπορεί να αποδώσει το πλαφόν, υπάρχει και παρατείνεται».

Πρόκειται για επιλεκτική απάντηση στο ασφαλέστερο τμήμα της ερώτησης και για σιωπή απέναντι στο πολιτικά πιο επιβαρυντικό.

Η αποτελεσματικότητα του πλαφόν τίθεται ως αυτονόητη προϋπόθεση

Η διατύπωση:

«Εκεί που μπορεί να αποδώσει το πλαφόν»

προετοιμάζει το επιχείρημα ότι τα πλαφόν δεν αποτελούν γενικευμένη λύση.

Δεν εξηγεί, όμως:

πού ακριβώς μπορεί να αποδώσει,

πού δεν μπορεί,

με ποια στοιχεία αξιολογήθηκε το υφιστάμενο πλαφόν,

εάν οι αυξήσεις της τάξης του 16% έως 21% δείχνουν ότι το μέτρο απέδωσε.

Η κυβέρνηση διατηρεί έτσι για τον εαυτό της την κρίση σχετικά με το πότε ένα πλαφόν είναι κατάλληλο, χωρίς να παρουσιάζει σαφή κριτήρια ή δεδομένα.

Συμπέρασμα

Η απάντηση ακολούθησε το εξής σχήμα:

αναγνώριση του προβλήματος, μετατόπιση της συζήτησης στα εισοδήματα, προβολή της κυβερνητικής προσπάθειας, αόριστη εξαγγελία, επίκληση δημοσιονομικών περιορισμών και αποφυγή του ζητήματος των επιχειρηματικών κερδών.

Το βασικό επικοινωνιακό επίτευγμα του κυβερνητικού εκπροσώπου είναι ότι δεν εμφανίζεται αδιάφορος. Αναγνωρίζει τις πιέσεις, ειδικά στα ενοίκια, και παρουσιάζει την κυβέρνηση ως ενεργή.

Το βασικό αδύναμο σημείο της απάντησης είναι ότι δεν απαντά στα πιο συγκεκριμένα ερωτήματα: εάν η κυβέρνηση είναι ικανοποιημένη, τι ακριβώς πρόκειται να αλλάξει, εάν θα υπάρξει νέο πλαφόν και πώς σκοπεύει να αντιμετωπίσει τα αυξημένα κέρδη των μεγάλων επιχειρηματικών ομίλων.

Η follow-up ερώτηση τον υποχρέωσε να εγκαταλείψει εν μέρει το γενικό αφήγημα περί αύξησης των εισοδημάτων. Ωστόσο, η απάντηση παρέμεινε αμυντική: επικαλέστηκε το υφιστάμενο πλαφόν, χωρίς να αποδείξει ότι αυτό επαρκεί απέναντι στις αυξήσεις που μόλις έχουν καταγραφεί.

Ακολουθεί ολόκληρη η απομαγνητοφώνηση:

ΧΡ. ΑΒΡΑΜΙΔΗΣ: Ο πληθωρισμός απογειώθηκε 5,2% τον Μάιο του 2026, σύμφωνα με την ΕΛΣΤΑΤ, διπλάσιος από τον περσινό Μάιο. Το μοσχάρι ανέβηκε 17,1%, αρνί και κατσίκι 16,2%, τα νοίκια 7,7%, η βενζίνη 21,5%. Καταλαβαίνουμε ότι πλήττει και τους απλούς εργαζόμενους. Είστε ευχαριστημένοι με τις επιδόσεις της Κυβέρνησης στο θέμα; Έχετε συζητήσει να αλλάξετε κάτι, να περιμένουμε κάποιο πλαφόν ίσως;

Π. ΜΑΡΙΝΑΚΗΣ: Αυτό που προσπαθούμε να κάνουμε είναι να συνεχίσουμε όσο μπορούμε πιο γρήγορα να αυξάνουμε τα εισοδήματα των πολιτών μέσω φοροελαφρύνσεων, όπως απάντησα σε συναδέλφους σας σε αντίστοιχες ερωτήσεις, για να έχουμε τη μεγαλύτερη δυνατή σύγκλιση με την Ευρώπη ως προς το διαθέσιμο εισόδημα. Έχουμε κάνει αρκετά, πρέπει να κάνουμε πολλά παραπάνω, γιατί πράγματι οι πιέσεις από την άνοδο των τιμών παραμένουν, υφίστανται και είναι για κάποιους συμπολίτες μας, ειδικά για όσους μένουν σε ενοίκιο, πολύ μεγαλύτερες. Και παράλληλα βέβαια, δεν είναι μόνο τα εισοδήματα, εντείνονται οι έλεγχοι, υπάρχουν πρωτοβουλίες, θα ανακοινωθεί μια

τέτοια από το Υπουργείο Ανάπτυξης για την παρακολούθηση της αγοράς και των τιμών και συγκριτικά με υπόλοιπες χώρες της Ευρώπης, θα τα δείτε αυτά τις επόμενες ημέρες. Είναι μια καθημερινή μάχη, η μάχη ενάντια στην ακρίβεια. Και το ξαναλέω, επειδή δεν μπορούν να φυτρώσουν λεφτά από πουθενά, το βασικό που πρέπει να κάνουμε είναι, μειώνοντας φόρους, να αυξάνουμε τα φορολογικά έσοδα και να επιστρέφουμε πίσω στην κοινωνία αυτά τα οποία στερήθηκε.

ΧΡ. ΑΒΡΑΜΙΔΗΣ: Καλή η αύξηση εισοδημάτων, αλλά εδώ ο πληθωρισμός καλπάζει, θα τρώει τις αυξήσεις σαν Ρας-Μαν. Πλαφόν να περιμένουμε, με δεδομένο και ότι υπάρχουν τόσο μεγάλα κέρδη σε τόσο μεγάλους επιχειρηματικούς ομίλους από αυτό τον πληθωρισμό;

Π. ΜΑΡΙΝΑΚΗΣ: Εκεί που μπορεί να αποδώσει το πλαφόν, όπως το πλαφόν στο μέγιστο περιθώριο κέρδους, υπάρχει και παρατείνεται για τους μήνες τους οποίους κρίνει η Κυβέρνηση.